

Konklusion

Artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF — sammenholdt med dette direktivs artikel 57, stk. 4, litra h), og i lyset af proportionalitetsprincippet — skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en ordregivende myndighed automatisk skal udelukke en tilbudsgiver fra en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt, når en hjælpevirksomhed, hvis kapaciteter tilbudsgiveren agter at basere sig på, har afgivet en falsk erklæring med hensyn til, om der foreligger straffedomme med endelig retskraft, uden i et sådant tilfælde at kunne pålægge eller i det mindste tillade denne tilbudsgiver at udskifte den nævnte enhed.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — ZN mod Generalno konsulstvo na Republika Bulgaria v grad Valensia Kralstvo Ispania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-280/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civile spørgsmål – forordning (EU) nr. 1215/2012 – fastlæggelsen af den internationale kompetence for retterne i en medlemsstat – artikel 5, stk. 1 – arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat – aftale indgået med denne medlemsstats konsulære repræsentation i en anden medlemsstat – arbejdstagerens opgaver – ikke udøvelse af offentlig myndighed)

(2021/C 289/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZN

Sagsøgt: Generalno konsulstvo na Republika Bulgaria v grad Valensia Kralstvo Ispania

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med tredje betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse med henblik på fastlæggelsen af den internationale kompetence for retterne i en medlemsstat til at påkende en tvist mellem en arbejdstager fra en medlemsstat, som ikke udfører opgaver, der henhører under udøvelsen af offentlig myndighed, og en konsulær myndighed fra samme medlemsstat, som er beliggende på en anden medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.